

A kormány mindenki számára megélhető növekedést kíván elérni

A kormány olyan pályára akarja átállítani a magyar gazdaságot, amely számottevő külső források nélkül is biztosítani tudja a dinamikus növekedést – jelentette ki Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a Világgazdaság Magyarország jövőjéről szóló szakmai konferenciáján. Mint mondta: a kormánynak olyan jövőképe van, amely egyszerre alapul az adottságok ismeretén, a már elért eredményeken és a fejlett ipari országokhoz való felzárkózás igényén.

Legfontosabb törekvésünk továbbra is, hogy minél több embernek legyen nemcsak megélhetést jelentő, hanem a szakmai fejlődést is biztosító munkája Magyarországon, hogy tovább javuljanak a családok életkörülményei, és hogy hosszabb távon választ tudjunk adni a demográfiai kihívásokra – fogalmazott Varga Mihály. A célok megvalósítása érdekében a fiskális fegyelem megtartása mellett a kormány folytatja az adósságcsökkentést, ösztönzi a beruházásokat, fejlesztések bővülését – tette hozzá. A szakminiszter kijelentette: a kiegyensúlyozott fejlődéshez meg kell teremteni a gazdaság

hosszú távú növekedésének hajtóerejét, az újraiparosítást, amelynek cselekvési programját az Irinyi Tervben, az Ipar 4.0-ban és a Jedlik Ányos Tervben határozta meg a kormány. A célkitűzéseket szolgálja az uniós források nagyobb hányada és a szakképzés átalakítása is. Varga Mihály a gazdaságpolitika eredményeit – a foglalkoztatottság bővülését, a bérek folyamatos és tartós emelkedését – elemezve aláhúzta, hogy a kormány mindenki számára megélhető növekedést kíván elérni. Hozzátette: ez megvalósulhat adócsökkentés, adókedvezmény formájában, de jelen van a keresetek emel-

kedésében, ahogyan a szaktudás megszerzésének bővülő lehetőségeiben és a javuló lakáskörülményekben is. A kormánynak mindig is határozott víziója volt Magyarország válságból való kivezetéséről – emlékeztetett a miniszter. Mint mondta: nem késlekedtünk egyszer sem, amikor az érdekeinket szolgáló döntéseket kellett meghoznunk, és mára korábbi kritikusaink – elsősorban a külföldi szakmai intézmények, az OECD, az Európai Bizottság és most legutóbb a Fitch Ratings már elismerik eredményeinket.

Nemzetgazdasági Minisztérium

MAGYAROK FÓRUM A MŰZSÁK GYERMEKE

Berkes Gábor, Topolcsányi Laura, Pásztor Máté, Bácsatyai Gergely, Nyíró Bea, Somfai Éva, Vásári Mónika, Germán Livia a Vöröslámpás házban (Turay Ida Színház)

vízben mosakodtunk. A Déryné Színházat nem szabad lenézni, nagyon jó előadásokat játszott kiváló színészekkel. Onnan került ki például Kassai Ilona, Feleki Sára, Csala Zsuzsa. Megszerettem ezt a társulatot, s feledhetetlen, hogy mennyire hálás volt a közönség. Vacsorával vártak minket, boldogok voltak, s mikor a Marcsát játszottam, kiabáltak utánam a fiatalok: „Marcsa, Marcsa!”

Voltak irigyei?

– Hogyne, mivel a Déryné Színházban főszerepeket játszottam. Előfordult, hogy egy hónap alatt 35 fellépésem volt, tehát egy nap kétszer is játszottam.

A Mágna Miskában a '60-as években eljátszotta Marcsát, nemrég pedig az Öreg grófnét. Milyen érzés egy darabban két szerepet is megformálni?

– Annyira régen volt már, mikor Marcsát játszottam, hogy nem is gondolok rá. A grófné olyan jó szerep, hogy arra koncentrálok. Sőt tanácsot sem adok annak a fiatal művésznőnek, aki a Turay Színházban Marcsát alakítja. *Sosem ad tanácsot a fiataloknak?*

– Csak, ha külön kéri, akkor közlöm velük, hogy mit hol hangsúlyozzanak, hogyan mozogjanak.

Játszott-játszik operettben, vígjátékban, tragédiákban. Melyik műfaj áll önhez közelebb?

– Amikor az *Irma, te édest* játszottam, akkor nagyon megszerettem a musicalt. Szerencsére megfelelő énekhangom volt, és eljátszhattam a remek musicalszerepeket. A zenés darabokat kedvelem, és a jó rendezőket.

Amikor nem értettem egyet a koncepcióval, akkor nyíltan megmondtam a véleményem

Könnyen kijött a rendezőkhöz?

– Nem mindegyikükkel. Amikor nem értettem egyet a koncepcióval, akkor nyíltan megmondtam a véleményem. Legtöbbször remek rendezőkkel dolgoztam együtt, így Csiszár Imrével, Valló Péterrel, Gábor Miklóssal. Csiszár Imre nagyon felkészült rendező, s bizony ő megköveteli az átélést. Szigorú, de tud mindent a darabról, világos, ki-munkált koncepciót dolgoz ki.

Adott vissza szerepet?

– Nem, csak egyszer mondtam azt, hogy egy szerepet nem szeretnék elvállalni. Tehát még a próbák előtt. Gobbi Hildát kellett volna megismerítenem, de akkor nem voltam olyan lelki állapotban, hogy igent mondjak a felkérésre.

Egy német rendező állította színre a Macskajátékot. Milyen volt vele együtt dolgozni?

– Brigit Szüberan jött Berlinből, s a darabot a Várszínházban próbáltuk. Németként nem értette meg a groteszket, s ragaszkodott a saját elképzeléseihez. Fehérre kellett kifestenünk arcunkat. Vékony nő vagyok, de ő úgy képzelte el Paulát, hogy göndör paróka legyen a fején, és megvastagított a lábam – szerinte egy 75 éves nőnek már dagadnak a lábai.

Hogyan készül föl egy adott szerepre?

– Lehet, hogy renitensnek tűnök a többiek szemében, mert én tanulom meg elsőnek a szöveget – férjem sokat segít ebben, végszavaz nekem –, tudja, nem szeretek példánnyal a kezemben a színpadon

járkálni, s így jobban tudok figyelni a rendezőre.

11 évig vendégként játszott Sopronban. Akkor már szabadúszó volt?

– A Budapesti Kamaraszínház tagja voltam, s mikor kevesebb feladatom volt, akkor „kölcsonadtak” Mikó Istvánnak, a soproni színház igazgatójának. Először 1995-ben vendégszerepeltem Sopronban az *Oscar* című darabban. Majd, mikor a Turay Ida Színház igazgatója, Darvasi Ilona vezette a társulatot, akkor ő is lehívtott szerepekre. Miután Darvasi Ilona 2012-ben elkerült Sopronról, a társulat követte őt, és most a Turay Ida Színház tagja vagyok. Visszakerültem abba a jőzsefvárosi épületbe, ahol pályám elkezdtem.

És a film világa sem kerülte el.

– Felkértek a filmekbe, s elvállaltam.

Meg is nézi ezeket a filmeket?

– Előfordul.

Kemény kritikusa önmagának?

– Nagyon elkeseredek, ha nem tetszik valami. Arra gondolok, miért nem csináltam valamit másként, miért nem gondoltam át a szerepet.

A magyar színházi világ nyugalmas szigetén

Mit jelent önnek a siker?

– Számomra a siker nagyon fontos, szükséges, mert feltöltődöm tőle. Azt szeretem, ha elismer a szakma, és vágyom arra, hogy szeressen a közönség. Ehhez feladatok kellemenek. Nincs okom panaszra, mert a Turay Ida Színházban Darvasi Ilona gondoskodik róla, hogy mindenki eljuttassa a neki való karaktert. A Turay a magyar színházi világ nyugalmas szigete. Nincsenek furkálódások, nem is akarunk magunk közé olyan művészt beengedni, akiről tudjuk, hogy összeférhetetlen, intrikál.

Sosem gondolt arra, hogy felhagy a színészetével?

– De igen, ám nem azért, mert megcsömöröttem volna a színháztól. Édesanyámat 16 évig ápoltam, s most gondoskodnom kell 94 éves anyósomról. Amikor édesanyámat ápoltam, közben dolgozom kellett, és egyszerűen fizikailag elfáradtam.

A színpadon fizikailag is helyt kell állni. Mi adja ehhez az erőt?

– Rendszeresen úszom, és mivel Újbuda vezetése nagyon sokat áldoz a sportra, több szabadtéri kondicionáló park található a kerületben. A korszerű edzőgépeket erőnléttől és kortól függetlenül bárki képes használni. Lejárók a parkba, erősítő gyakorlatokat végzek, mert sosem tudhatom, mikor kapok olyan feladatot, ami meghaladja erőmet.

Már beszélünk a lelki feltöltődésről. Az is fontos, hogy megmaradjon a humora?

– Hogyne! Fiatalok között dolgozom, s ők mindig vidámak. Ha azt veszem észre, hogy valami miatt mégis búslakodnak, akkor megölelem őket, mondják, itt a Somika, szaladnak hozzám boldogan. Minden előadás úgy indul, hogy azt mondom nekik: „mindent bele, ma este is megnyerjük a csatát.”

A Liliomfi Eszes Sándor, Felföldi László, Szilágyi Zsuzsa, Somfai Éva, Kozáry Ferenc és Réti Szilvia (Népszínház, 1982)